

gjorte skitser og kommunalbestyrelsens vurdering heraf offentliggøres og sendes til miljøministeriet, amtsrådet og i hovedstadsområdet tillige hovedstadsrådet.

Til § 7.

Som en konsekvens af det decentraliseringsprincip, der ligger til grund for lovforslaget, og som regeringen tillægger overordentlig stor betydning, foreslås i stk. 1 den væsentlige ændring i forhold til gældende ret, at en dispositionsplan skal godkendes af amtsrådet.

For hovedstadsrådets vedkommende har hovedstadsregionplanlovens § 11, stk. 2, allerede henlagt godkendelsesbeføjelsen til hovedstadsrådet fra det tidspunkt, hvor en regionplan er godkendt. Denne bestemmelse foreslås nu optaget i nærværende lovforslag med den modifikation, der fremgår af lovforslagets § 11, hvorefter en kommunalbestyrelse kan beslutte at anvende de nye bestemmelser om dispositionsplanlægning allerede fra lovens ikrafttræden.

Der tilvejebringes således overensstemmelse mellem hovedstadsområdet og resten af landet derved, at godkendelsesbeføjelsen vedrørende dispositionsplaner tillægges regionplanmyndigheden. Som kommunernes langsigtede handlingsprogrammer vil dispositionsplanerne udgøre et bindeled mellem på den ene side regionplanen og på den anden side dels de for borgerne bindende retsforskrifter i lokalplaner og dels kommunernes egen anlægsvirksomhed. Ved godkendelse af en dispositionsplan skal godkendelsesmyndigheden imidlertid ikke alene påse dispositionsplanens overensstemmelse med regionplanen, men også planens sammenhæng med sektorplanlægning m. v. for området.

Godkendelsesmyndigheden skal endvidere påse, at dispositionsplanen er egnet til at udgøre rammen for kommunalbestyrelsens vedtagelse af lokalplaner, jfr. § 22, ligesom den kvalitetsbedømmelse iøvrigt, som hidtil er foretaget af ministeriet, i fremtiden må påhvile amtsrådet henholdsvis hovedstadsrådet.

Da det ikke kan udelukkes, at særlige landsplanmæssige hensyn eller andre særlige forhold, f. eks. uoverensstemmelser mellem en kommunalbestyrelse og amtsrådet eller hovedstadsrådet, kan gøre det påkrævet, at miljøministeren inddrages i afgørelsen af, hvorvidt en dispositionsplan bør godkendes, foreslås der ved stk. 2 tillagt ministeren en mulighed for at overtage godkendelsesbeføjelsen fra amtsrådet henholdsvis hovedstadsrådet.

Det er i overensstemmelse med hovedstadsregionplanloven, at lovforslaget ikke indeholder en ret for kommunalbestyrelsen til at indbringe en uenighed med amtsrådet/hovedstadsrådet om dispositionspla-

ner for ministeren til dennes afgørelse. Kommunalbestyrelsen må i givet fald anmode miljøministeren om i medfør af § 7, stk. 2, at overtage godkendelsesbeføjelsen.

Godkendelsen af en dispositionsplan vedrører ikke redegørelsens indhold, således ikke „den kommunale virksomhed“, d.v.s. serviceniveauet for de kommunale ydelser (f. eks. rensningsgraden for spildevandet og dækningsgraden for børnehavesteder), og naturligvis heller ikke den økonomiske planlægning. Den omstændighed, at disse forhold indgår i planens forudsætninger, jfr. lovforslagets § 4, må dog indebære, at dispositionsplanen og dens godkendelse kun kan have gyldighed, så længe der ikke sker væsentlige ændringer i disse forudsætninger, jfr. herved den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 3, hvorefter amtsrådet henholdsvis hovedstadsrådet kan bestemme, at en godkendt dispositionsplan skal revideres på grund af ændrede forudsætninger.

Til § 8.

De foreslåede bestemmelser i § 8 svarer til princippet i hovedstadsregionplanlovens § 11, stk. 1, 4 og 5, der forudsættes ophævet, således at reglerne vil være ens for hele landet.

Lignende bestemmelser findes i gældende byplanlov § 1, stk. 7.

Til § 9.

Bestemmelsen fastlægger retsvirkningerne af en godkendt dispositionsplan.

Ligesom det har været tilfældet ved de hidtidige dispositionsplaner, foreslås der ikke tillagt de nye dispositionsplaner direkte retsvirkninger i relation til borgerne.

For at en godkendt dispositionsplan efterhånden kan virkeliggøres, er det nødvendigt, at planen ikke gennemhulles ved dispositioner i strid med planens målsætning. Sådanne dispositioner, der måske ud fra en mere begrænset synsvinkel kan forekomme rimelige og forsvarlige, vil kunne skabe usikkerhed for andre myndigheders dispositioner, ligesom noget sådant ville betyde en tilsidesættelse af formålet med offentlighedens medvirken og amtsrådets, hovedstadsrådets eller eventuelt miljøministerens godkendelse. Det er derfor foreslået i stk. 1, at kommunalbestyrelsernes planlægnings- og anlægsvirksomhed ikke må være i strid med en godkendt dispositionsplan, og i stk. 2, at kommunalbestyrelserne skal virke for dispositionsplanens gennemførelse. Den sidstnævnte bestemmelse tilsigter bl. a. at gøre det muligt for kommunalbestyrelsen at anvende skønsmæssige beføjelser i henhold til lovgivningen med henblik på dispositionsplanens virkeliggørelse.